

عنوان مقاله:

تحلیل مالیات بر رانت زمین و بازدهی سرمایه مسکونی: رویکرد تعادل عمومی

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد مقداری، دوره 14، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

حجت ایزدخواستی - استادیار اقتصاد دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

عدم حضور موثر دولت در بازار زمین و مسکن و سهم بالای بخش غیر دولتی در تعاملات آن، منجر به تخصیص غیر بهینه منابع، افزایش تقاضای سفته بازی، شکل گیری حباب قیمت زمین و مسکن، کاهش قدرت خرید مسکن خانوار و افزایش سهم هزینه مسکن در سبد خانوار شده است. بنابراین، با اعمال مالیات بر رانت زمین و بازدهی سرمایه مسکونی می توان ناکارآمدی در بازار زمین و مسکن را کاهش داد. در این پژوهش، تاثیر اقتصادی مالیات بر رانت زمین و بازدهی سرمایه مسکونی در چارچوب یک الگوی تعادل عمومی در ایران تحلیل می شود. نتایج تعادلی حاصل از تحلیل حساسیت الگو بیانگر این است که با افزایش نرخ مالیات بر رانت زمین و بازدهی سرمایه مسکونی از صفر به ۲۵ درصد، نسبت تعادلی تقاضای کالای غیرمسکن به مسکن از ۳۶۴/۱ به ۴۲۳/۱ افزایش یافته است. همچنین، با توجه به نرخ یکسان مالیات بر رانت زمین و بازدهی سرمایه مسکونی، نسبت تعادلی تقاضای سرمایه به زمین برای تولید کالای مسکن برابر ۹۴۶/۲ حاصل شده و ثابت مانده است. در نهایت، نسبت تعادلی تقاضای سرمایه به زمین و نیروی کار برای تولید کالای غیرمسکن به ترتیب از ۴۲۲/۷ و ۲۱۴/۳ به ۱۴۴/۱۰ و ۷۵۸/۳ افزایش یافته است.

کلمات کلیدی:

الگوی تعادل عمومی، مالیات بر رانت زمین، مالیات بر بازدهی سرمایه مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1820940>

